

میراث باتان حديث در ارومیه

مهدی مهریزی

در طول تاریخ اسلام، شهرهای بزرگی در نگهداری، انتشار و ترویج میراث اسلامی سهیم بوده‌اند که شهرهایی چون مکه، مدینه، بغداد، نیشابور، حله، قم، ری و بصره از این قبیل‌اند.

این شهرها پایگاه‌هایی بزرگ برای محدثان و عالمان به شمار می‌رفته‌اند و هر یک بر حسب شرایط اجتماعی و فرهنگی، سال‌ها، محور فعالیت‌های مکاتب حدیثی بوده‌اند. این شهرها، از آن‌رو که مرکز رفت و آمدۀای علمی بوده‌اند، مورد توجه مورخان و تاریخ‌نویسان قرار گرفته‌اند و فعالیت‌های علمی آنها به ثبت رسیده است. لیکن در کنار این پایگاه‌های بزرگ، دیگر شهرهای جهان اسلام نیز به فراخور شرایط فرهنگی - اجتماعی‌شان، در این ماندگاری بسی تأثیر نبوده‌اند. جستجو در مصادر و منابع و یافتن این‌گونه تلاش‌ها، مایه دل‌گرمی، تشویق و احساس ریشه‌دار بودن ساکنان این خطه‌ها می‌گردد. اگر مردمان یک منطقه احساس کنند در باروری فرهنگ و تمدن ملّی و دینی خود، سهمی و لو اندک داشته‌اند، در کنار احساس غرور، امیدوار به آینده به تکاپو و تلاش خواهند پرداخت.

این نوشتار، بر اساس مقدمه پیش‌گفته، اشاره‌ای کوتاه دارد به یکی از شهرهای به‌ظاهر کم‌آوازه در نگهداری و نشر میراث حديث. شهر ارومیه در استان آذربایجان غربی، که در مجاورت شهرهای عالم‌خیزی چون خوی و تبریز قرار دارد، عالمان بلندآوازه و سختکوشی در خدمت به حديث در خود پرورانده است. گفتنی است مقصود این نوشتار، بر شمردن عالمان ارمومی در تمام عرصه‌های علم و فرهنگ

نیست؛ بلکه تنها میراث بانان حدیثی منظور نظرند.
اینک، گزارش اجمالی از این خادمان حدیث و میراث دینی، بر حسب جستجو در فهرس و کتب مرجع، ارائه می‌گردد:

۱. صدرالذاکرین، علی بن عبدالحسین ارموی (متخلص به «واله») (م ۱۳۳۰ق) وی صحیفة الص جهة را که حاوی چهل حدیث در فضایل حضرت علی علیه السلام و اهل بیت او است، به نظم درآورده و نام قوان روان بر آن نهاده است. وی در جمادی الاول ۱۳۱۶، این اثر را به پایان برده و در ۱۳۲۲ق، در آن تجدید نظر نموده است.^۱
۲. یوسف بن عبدالله حسنی ارموی شافعی (م ۹۵۸ق) وی اثری حدیثی به نام الأربعون به زبان عربی نگاشته است که تاریخ کتابت برخی نسخه‌های آن به ۱۱۹۵ق، می‌رسد.^۲
۳. محمد شفیع ارموی. وی شرح خطبه طبعیه، اثر محمد کریم خان بن ابراهیم کرمانی (م ۱۲۸۸ق) را در سال ۱۳۹۹ق، کتابت کرده است.^۳
۴. محمد حسین ارموی. وی در سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۵۲ق، در نجف حضور داشته و تعداد زیادی از آثار حدیث شیعه را کتابت کرده است که از آن میان، اکنون تعداد ۳۹ نسخه در کتاب خانه بزرگ آستان قدس رضوی موجود است.^۴
۵. عبدالکریم بن ابی طالب ارموی (م ۱۳۵۸ق). وی کتاب ثواب الأعمال شیخ صدق را با نام گلزار قدسی ترجمه کرده است.^۵ همچنین شرحی بر «دعای صباح» نوشته است.^۶
۶. دکتر سید جلال الدین محدث ارموی (۱۲۸۳- ۱۳۵۸ش). وی عالمی سختکوش و پر تلاش بود که بسیاری از آثار بر جسته شیعی به همت او تصحیح شده، به چاپ

۱. الذریعة إلى تصانیف الشیعه، ج ۴، ص ۴۷۵؛ فهرست نسخه‌های خطی مجلس شورای اسلامی، ج ۳۷، ص ۴۵۱.

۲. فهرست نسخه‌های کتاب خانه ملی، ج ۱۰، ص ۱۴۵.

۳. فهرست کتاب خانه سپهالار، ج ۵، ص ۴۵.

۴. مجله علوم حدیث، ش ۱۲، ص ۱۸۴- ۱۹۱.

۵. الذریعة، ج ۱۸، ص ۲۱۸.

۶. همان، ج ۱۳، ص ۲۵۴.

رسید. از وی، حدود پنجاه اثر در تألیف، ترجمه و تصحیح به جای مانده است که شانزده اثر آن به حدیث و دانش‌های حدیثی مربوط است.^۱

وی دارای کتاب خانه‌ای عظیم بود که نسخه‌های خطی ارزنده‌ای در آن نگهداری می‌شد و اینک به مرکز احیاء میراث اسلامی، وابسته به دفتر حضرت آیت‌الله سیستانی در قم منتقل شده است.

تاکنون دو مراسم بزرگداشت برای وی در تهران (۱۷ بهمن ۱۳۷۵ / ۲۶ رمضان ۱۴۱۷) و ارومیه (۲۸ مرداد ۱۳۷۸) برگزار شده است.^۲

۷. سید حسین ارمومی عرب‌باغی (۱۲۹۴ - ۱۳۶۱ ق / ۱۲۵۴ - ۱۳۲۹ ش). وی عالمی زاهد و پرتلاش بود. در فهرست کتب چاپی ۱۷۸ اثر و در الذیعۃ ۳۵ اثر از او معرفی شده است، ولی در تابلوی نصب شده بر سرِ مزارش در شهر ارومیه ۸۲ اثر از وی معرفی شده است. وی مسلک اخباری داشت و آثارش مشحون از روایت و حدیث است.^۳

وی معاصر محدث نوری بوده و در نجف، کتابخانه وی را دیده است.^۴ مرقد او اینک در شهر ارومیه، مورد توجه و اعتقاد است.

۸. ملا محمدحسن بن محمد ولی ارومیه‌ای. وی، جلد سیزدهم بحد الالواد علامه مجلسی را به فارسی ترجمه کرده که از ۱۳۰۲ ق، تا به حال هفت نوبت به چاپ رسیده است.^۵

۹. فخر الاسلام، شیخ محمدصادق ارمومی (م ۱۳۲۰). وی نخست از عالمان مسیحی بود و سپس اسلام آورد و مذهب شیعه را اختیار کرد و کتب بسیاری در

۱. مجله علوم حدیث، ش ۱۳، ص ۱۲۷ - ۱۴۲؛ معجم مؤلفی الشیعہ، ص ۱۲؛ مجله آیة پژوهش، ش ۴۴، ص ۴۲.

۲. مجله علوم حدیث، ش ۱۳، ص ۱۴۰ - ۱۴۲.

۳. معجم مؤلفی الشیعہ، ص ۲۱ - ۲۲.

۴. الصراط، ص ۶۹ - ۷۰.

۵. فهرست کتاب‌های چاپی فارسی، خانبابا مشار، ج ۱، ص ۸۵۳.

دفاع از اسلام نوشت؛ از آثار اوست: ^۱ کشف الاثر فی إثبات شقّ القراء و وجوب نقاب و حرمت شراب.^۲

دفتر دوازدهم از میراث حدیث شیعه، به پاس خدمات دکتر سید جلال الدین ارمومی به میراث حدیثی شیعه، به وی تقدیم می‌شود؛ کسی که در سرعت و دقت در تحقیق آثار کهن شیعی، با وجود دور بودن از حمایت‌های اجتماعی، سیاسی و جمعی، در دوران خویش و بلکه تا امروز، سرآمد است.

آنچه در این دفتر آمده و به گونه‌ای با مرحوم محدث ارتباط دارد، از این قرار است:

۱. المعارف الإلهية (شرح حدیث من عرف نفسه)، اثر سید احمد حسینی عاملی؛

۲. قانون العدالة، اثر حسین بن سیف الدین هروی؛

۳. شرح دعای صباح، اثر رضی الدین شوشتري؛

۴. أنجات الفقلا في فحول الرواية، اثر علينقى شريف ترشيزى؛

این چهار رساله بر اساس تنها سخنه موجود در کتاب خانه محدث ارمومی تصحیح شده است.

۵. إجازات الحديث، در آثار موجود در کتاب خانه محدث ارمومی؛

۶. شرح حال محدث ارمومی؛

۷. زندگی نامه شیخ علی ولدیانی به قلم محدث ارمومی (از اساتید مرحوم محدث).

در پایان باید از محقق ارجمند و پژوهشگر توانا جناب استاد سید احمد اشکوری و دو فرزند گرانمایه‌اش، فاضلان ارجمند، آقایان سید جعفر و سید صادق اشکوری که زحمت اصلی این دفتر را بر دوش کشیدند، صمیمانه سپاسگزاری کرد.

امید است این مجموعه بتواند در نکوداشت مرحوم محدث و ماندگاری نامش، سهیم باشد.

۱. دائرة المعارف الشيعية، ج ۲، ص ۸۲

۲. فهرست کتاب‌های چاپی فارسی، ج ۴، ص ۴۰۷۲.

۳. همان، ج ۵، ص ۵۳۹۳.